

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG Budapest Pf. 773 1535		BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK Gazdasági Kollégium Peres Oszerletia Érk.: 2017 AUG. 23 Érk. m... gyűjtőládában / e-mailen / faxon Példány: 5 Ügvszám: 2-9 HO-196/2017
Alkotmánybíróság Budapest Pf. 773 1535	IV/1702-0/2017 Érkezett: 2017 AUG 31. Példány: 3 Melléklet: 23 db	Kezelőiroda: Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] lakos Magyarország Alaptörvénye 24. cikke (2) bekezdésének d, pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-ának a, és b, pontja alapján – részben pedig 28.§-ának (1) bekezdése alapján – a következő

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.220/2015/18. számú másodfokú, jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét, egyúttal azt semmisítse meg.

A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.220/2015/18. számú ítélete (2. számú melléklet) engem személyemben annak ellenére érint, hogy a perben félként nem vettem részt. A jogerős ítélet hitelezőként érinti az Alaptörvényben biztosított jogaimat, emiatt számomra az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a b, pontjának második fordulata szerint jogorvoslati lehetőség nincs a számomra biztosítva.

Az [redacted] szemben elrendelt felszámolási eljárásban nyújtottam be hitelezői igényt, amit a 3. számú mellékletként csatolt hitelezői lista 6. sora bizonyít. A perben a saját nevem alatt ugyan nem vettem részt, de azt az érdekemet, hogy megtérüljön a hitelezői igényem a felperesi betéti társaság képviselte. A személyes érintettségem körében hivatkozom arra a tényre, hogy amikor a Fővárosi Ítéltábla előtt – miután a felszámoló a felperes jogi képviseletére vonatkozó ügyvédi meghatalmazásomat visszavonta – hitelezőként beavatkozási kérelmet terjesztettem elő, az ezt elutasító 16.Gf.40.220/2015/10. számú végzésében (22. számú melléklet) a Fővárosi Ítéltábla biztosított számomra jogorvoslati jogot. Amivel éltem is.

Miután nem vagyok peres fél, továbbá a beavatkozási kérelmemet a Kúria, mint másodfokú bíróság a Vf.V.30.532./2016/2. számú végzésével (23. számú melléklet) jogerősen elutasította, emiatt semmilyen további jogorvoslati lehetőség nem biztosított a számomra. Perújítással sem élhetek.

A Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletét 2016. június 26. napján vettem kézhez. Ezt az elsőfokú bíróság tévedésből kézbesítette az ügyvédi irodám címére, hiszen 2015. július 17.-én kelt levelével a felszámoló már visszavonta az ügyvédi meghatalmazásomat (4. számú melléklet). Így az ítéletet a szabályszerű kézbesítés érdekében visszaküldtem a Budapest Környéki Törvényszékre (5. számú melléklet). Ettől függetlenül kétségtelen, hogy az ítélet

tartalmáról hitelezőként 2017. június 26. napján tudomást szereztem. Az alkotmányjogi panasz benyújtására számomra nyitva álló 60 napos határidő 2017. augusztus 25. napján jár le.

Az alkotmányjogi panaszom előzményei.

Alkotmányjogi panaszom előzményei lényegében azonosak azokkal, amelyek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ügyszámon iktatott alkotmányjogi panaszának az „Az alkotmányjogi panasz előzményei” része tartalmaz.

[REDACTED] képviselőjeként a társaság nevében 2011. augusztus 22. napján kártérítési pert indított a [REDACTED] [REDACTED] I. rendű alperes és társa ellen a Pest Megyei Bíróságon, jelenlegi nevén a Budapest Környéki Törvényszéken, mert az I. rendű alperes 2010. január 4. napján telefonon közölte, hogy az érvényes szállítási szerződés ellenére nem szállít tovább gyógyszert.

Pusztán azért, mert 2009. decemberében a gyógyszertár több gyógyszert rendelt, mint ami a számára meghatározott 10.000.000.-Ft nagyságrendű rendelési határ volt (6. számú melléklet). Ezt túllépni természetesen csak a [REDACTED] udával lehetett, mert szállítóként az ő számítógépe kísérte figyelemmel a még ki nem fizetett aktuális rendelési nagyságrendet. Vagyis amikor a még ki nem fizetett (30 napos fizetési határidejű) számlák összege elérte a 10.000.000.-Ft-os értéket, a szállítónak a rendeléseket fogadó számítógépe – a tájékoztató levél szerint – visszautasította a további rendeléseket. Akkor is, ha a 10.000.000.-Ft-os aktuális rendelési állomány egyetlen forint erejéig sem volt lejárt. Erre 2009. decemberében nyilvánvalóan azért nem került sor, mert a rendeléseket fogadó számítógépén a [REDACTED] – a gyógyszertár előzetes tájékoztatása nélkül – fel-emelte az addig 10.000.000.-Ft-ra beállított korlátot. Nyilván azért, mert a gyógyszertár a tatabányai Interspar áruházban működött és a [REDACTED] is ki akarta használni az ünnepek előtti közismerten kiemelkedő forgalmat.

A gyógyszertár számára az újév első munkanapjának reggelén, 2010. január 4.-én egy telefonhívás során derült ki, hogy túllépte a rendelhetőségi felső határt és a beszállító úgy kívánta rendezni a kérdést, hogy a telefonban közölte: amíg a 10.000.000.-Ft fölötti érték, (2.5 – 3 millió forint) nincs kifizetve, addig nem szállít.

Ezt a gyógyszertár kifogásolta, de a [REDACTED] által 2009. decemberében kiállított 30 napos fizetési határidejű számlákat 2010. január 4.-e és 2010. február 17. napja között – amíg arra képes volt – 6.008.163.-Ft összegben fizette, miközben a [REDACTED] nem szállított. Emiatt a többi beszállító felé a gyógyszertár fizetési késedelembe esett. A fizetési késedelem megszüntetése és a gyógyszertár működőképességének fenntartása érdekében a betéti társaság 2010. április 12.-én 10.000.000.-Ft összegben hitelt vett fel, amit arra használt fel, hogy azonnal kifizette a többi beszállító már esedékessé vált számláit. A jogellenesen eljárt [REDACTED] a hitelből természetesen egyetlen forintot sem kapott. A hitelhez készfizető kezességet kellett vállalni. Ez az alapja a 3.700.000.-Ft-os nem vitatott hitelezői igényemnek.

A 2010. január 4. és 2010. február 17. között teljesített, összesen 6.008.163.-Ft összegű fizetéseket a 7. szám alatt másolatban mellékelte banki főkönyvi kivonat bizonyítja. A banki főkönyvi kivonat szerint a [REDACTED] az első 2010-es keltezésű számláját 2010. március 5. napján állította ki. A főkönyvi számlakivonat szerint a gyógyszerár 2010. március 5.-e után a [REDACTED] készpénzes számláit fizette 3.541.204.-Ft összegben. A készpénzes számla azt jelentette, hogy a leszállított áru ellenértékének kétszeresét kellett az áru átvételével egyidejűleg átutalni a számlájára. A [REDACTED] részére teljesített kifizetéseket a banki számlakivonaton „P” betűvel jelöltem. Ez a konstrukció hosszú távon nem volt elfogadható a gyógyszerár számára, hiszen a beszállító jogosulti késedelme miatt a gyógyszerárnak kára keletkezett, amit a beszállító nem kívánt elismerni.

Annak, hogy a [REDACTED]-nek 2010. január 4.-e és 2010. február 17.-e között kizárólag a 2009. december, 30 napos fizetési határidőt tartalmazó számlái kerültek kifizetésre a szakértő szerint még sincs 2010. januári keltezésű kiegyenlített számlája csak egyetlen ésszerű magyarázata van: az, hogy a [REDACTED] 2010. januárjában nem szállított.

Amikor a [REDACTED] belátta, hogy elfogadható egyezség hiányában a gyógyszerár nem kíván eltekinteni a [REDACTED] szembeni kárigényétől, felszámolási eljárást kezdeményezett a gyógyszerár ellen. Azért nem választotta a fizetési meghagyás vagy a perindítás alkotmányos lehetőségét, mert tudta, hogy a jogosulti késedelme miatt a pert nem tudná megnyerni. Így aztán a felszámolási eljárást, mint a polgári jogi igények érvényesítésének alkotmányellenes módszerét választotta.

Egy ideig a felszámoló is engem, [REDACTED] ügyvédet bízott meg a felperesnek a kártérítési perben történő képviselőjével. A [REDACTED] peres jogi képviselője 2013 elején valótlant tartalmazó „számlamásolatokat” nyújtott be a Budapest Környéki Törvényszékre, amit a 2013. március 7. napján kelt, „Észrevételek” című beadványban – különösen annak 2. oldalán nagyon határozottan – kifogásoltam. Ezt a beadványt 8. szám alatt mellékelem. A következő, 2013. május 3. napjának 9. órájára kitűzött tárgyaláson a kifogásaimat részletezni nem tudtam, mert a Budapest Környéki Törvényszék ismertette a NAV Közép-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatóság Komárom-Esztergom Megyei Vizsgálati Osztálya által az eljáró bíróságnak címzett levelét, amit 9. szám alatt mellékelek. Ebben a nyomozó hatóság tájékoztatta a bíróságot, hogy csődbűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt nyomozást folytat és iratokat kért a bíróságtól. Erre a bíróság – annak érdekében, hogy ne kelljen vizsgálatának tárgyává tennie a „számlamásolatok” valódiságát vagy valótlanságát – a 2013. március 7.-i beadványomban olvasható és egyéb bizonyítási indítványaimat figyelmen kívül hagyva, a nyomozó hatóság átiratának kézhezvételét követő harmadik napon, vagyis 2013. május 3.-i tárgyaláson meglepetésszerű gyorsasággal ítéletet hozott. Ítéletét – amelyből a „számlamásolatokkal” kapcsolatos tényállási elemek értelemszerűen hiányoznak – 10. szám alatt mellékelem.

Már a benyújtott fellebbezésben (11. számú melléklet) kifejezetten kértem a per felfüggesztését és büntető eljárás kezdeményezését, majd a 2014. április 18. napján az ítéletábrára benyújtott beadványom 2. és 3. oldalán okszerű bizonyítási indítványokat tettem a „számlamásolatok” valódiságának megvizsgálása érdekében (12. számú melléklet). Ered-

ménytelenül, hiszen az ítélet tábla a 13. szám alatt másolatban mellékelte 16.Gf.40.603/2013/8. számú ítélete sem tartalmazza az előbbi tényállási elemeket. Mellékelem 14. szám alatt a Kúria Pfv.V.22.040/2014/2. számú végzését, amellyel az általam benyújtott felülvizsgálati kérelmet követően hivatalból, az eljárás félbeszakadására hivatkozva hatályon kívül helyezte a Fővárosi Ítélet tábla ítéletét és új másodfokú eljárást rendelt el.

Eközben a felszámoló [REDACTED] ellen a vezetői felelősségének megállapítása iránt pert indított a Tatabányai Törvényszéken. Miután a kártérítési per vitelére vonatkozó ügyvédi meghatalmazásom 2015. július 17.-én megszűnt, elvállaltam [REDACTED] jogi képviselőjét. A bizonyítási indítványomra ebben a perben keletkezett [REDACTED] könyvszakértő 2016. január 19. napján kelt szakértői véleménye, amely kimondja, hogy egyetlen 2010. januári keltezésű beszállítói kiegyenlített számla sem létezik, mert a 2010. januári keltezésű számlákat a gyógyszerár utólag, a 2010 áprilisában felvett 10.000.000.-Ft-os Széchenyi Kártya hitelből kifizette. (Szakértői vélemény 11. oldalának közepe.) A 2016. január 19. napján kelt szakértői véleményt 15. számú mellékletként másolatban csatolom.

Ezt a szakértői véleményt és a banki főkönyvi kivonatot én nyújtottam be beavatkozóként a Fővárosi Ítélet táblára, és az akkor párhuzamosan folyamatban volt büntető eljárásban, továbbá a felszámolási eljárásban is. Annak ellenére, hogy a beavatkozásomat nem engedélyezték a szakértői véleményről és a banki naplófőkönyvi kivonatról a Fővárosi Ítélet tábla hivatalos tudomást szerzett. A Fővárosi Ítélet tábla 2. számú mellékletként csatolt 16.Gfv.40.220/2015/18. számú ítéletének „A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:” mondatot követő indokolása nem említi a szakértői véleményt. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállásra és jogi álláspontra hivatkozva utasította el a fellebbezést. Miközben a szakértői vélemény az elsőfokú eljárásban nem állt az eljáró bíróság rendelkezésére.

A szakértői vélemény azt bizonyítja, hogy 2010 első negyedévi keltezésű kiegyenlített „számlák”, amelyeket a [REDACTED] a pernyertessége érdekében „másolatban” a Budapest Környéki Törvényszéken – egy 100 millió forintot már akkor jóval meghaladó pertárgy értékű kártérítési perben – az iratokhoz csatolt, **nem léteznek**. Folyamatban lévő polgári perben elkövetett hamis tanúzás miatt büntető eljárás csak a polgári perben eljáró bíróság, jelen esetben a Fővárosi Ítélet tábla feljelentése alapján indulhat. Az Ítélet tábla a szakértői vélemény ismeretében sem tett büntető feljelentést.

A felszámoló a 2016. január 19.-én kelt szakértői vélemény kézhez vétele után nem a [REDACTED] immár bizonyítottan alaptalan hitelezői igényét korrigálta a szakértői vélemény alapján bizonyítottan valótlanságban, hanem az [REDACTED] -nak a cégjegyzékből történő törlését kezdeményezte. Nem kizárhatóan azzal a céllal, hogy a folyamatban lévő kártérítési per végzéssel megszüntetésre kerüljön, ami egyet jelentett volna a [REDACTED] nek a kártérítési felelőssége alóli mentesülésével. Ennek veszélyét a Győri Ítélet tábla a 18. szám alatt mellékelte Fpkf.II.25.847/2015/3. számú végzése 8. oldalának utolsó előtti bekezdése a következők szerint helytállóan fogalmazta meg:

„Az adós esetleges pernyertessége esetén ugyanis az adósnek a Cstv. szerinti vagyona megnő, vagy olyan további követeléssel fog rendelkezni, amelyet fel kell tüntetni a felszámolási zárómérlegben, és amelynek felosztásával további hitelezői igények is részben vagy egészben kielégíthetők lesznek. Az adós felszámolási eljárásának jogerős befejezése ugyanakkor az említett kártérítési perben meghozandó döntés bevárása nélkül a jogkövetkezménnyel járna, hogy az adós jogutód nélküli megszűnésével egyidejűleg a kártérítési per felperesének is megszűnne a perbeli jogképessége, ami nyilván megakadályozná (kizárná) az eredményes perlés lehetőségét.”

A felszámoló arra is gondolt, hogy amennyiben a per megszüntetésére mégsem kerülne sor, akkor az általa képviselt [REDACTED] legalább ítélettel ne nyerve meg a kártérítési pert. Ennek érdekében nem nyújtotta be a Fővárosi Ítéltáblára az alapvető jelentőségű szakértői véleményt, amit a Tatabányai Törvényszéktől 2016. januárjában nyilvánvalóan kézhez kapott. Így a szakértői véleményről a Fővárosi Ítéltáblának a 2016. március 30. napján tartott tárgyaláson nem volt (hivatalos) tudomása. A két alperesnek a felszámoló felmentése iránt indított peren kívüli eljárásban a Győri Ítéltábla kellett, hogy megküldje a szakértői véleményt. A per felperesi tudatos elvesztésének szándékát a felszámoló a Fővárosi Ítéltáblára meghatalmazott jogi képviselője útján benyújtott beadványa mutatja, amit másolatban 17. számú mellékletként csatolok.

Az alkotmányjogi panasz tárgya.

1. Az alkotmányjogi panaszom tárgya egyrészt az, hogy a perben a szakértői vélemény tartalma a következők miatt nem érvényesült és ez sérti a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogomat.

A Kúria nem csak a beavatkozásom és a per felfüggesztése iránti fellebbezésem ügyében járt el, hanem a felszámoló felmentése iránti eljárás felfüggesztése miatt a Győri Ítéltáblán előterjesztett fellebbezésem ügyében és [REDACTED] felülvizsgálati kérelmével kapcsolatban is. A két fellebbezés és a felülvizsgálati kérelem benyújtására a következő időpontokban került sor:

- a, fellebbezés a felszámoló felmentése ügyében az eljárás felfüggesztése miatt a Győri Ítéltáblán: 2016. március 18.-án,
- b, fellebbezés a per felfüggesztése és a beavatkozásom engedélyezése iránt a Fővárosi Ítéltáblán: 2016. május 25.-én;
- c, felülvizsgálati kérelem a Tatabányai Törvényszéken: 2016. július 22.-én.

Amikor a Kúria a beavatkozásom és a per felfüggesztése iránti kérelmemet 2016. december 15. napján elbírálta, a felszámoló felmentése iránti eljárásban benyújtott fellebbezésem elutasítása már megtörtént, miközben a c, pontban említett felülvizsgálati kérelem is a Kúrián várt elbírálásra. A három ügy lényegében egyidejű felmerülése lehetővé tette, hogy a Kúria mindhárom ügyben egységes koncepció mentén járjon el. Ez nem kifogásolható, ha a koncepció helyes, vagyis ennek következtében mindhárom ügyben jogszerű határozat születik. A Kúria azonban olyan koncepció mentén járt el, amely mindhárom ügyben jogellenes határozatot eredményezett.

a, A Győri Ítéltábla a felszámoló felmentése iránti eljárása felfüggesztésének indokaként a 16. szám alatt melléklet Fpkf.II.25.847/2015/3. számú végzésében nem tudott előzetes kérdést megfogalmazni, mindössze „az irányadó tényállás alapján” jutott arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla előtti kártérítési per jogerős befejezéséig az eljárását felfüggeszti. Az eljárás előzetes kérdés megfogalmazása nélküli felfüggesztését a Pp. 152.§-a nem teszi lehetővé. Ugyanebben az eljárásban a Kúria sem tudott előzetes kérdést megfogalmazni. Ennek hiányában arra hivatkozással tartotta hatályban az eljárást felfüggesztő elsőfokú végzést, hogy a hitelezők – éppen a saját érdekeik védelme céljából – nem hagyhatók felszámoló nélkül. Ez a felszámolási eljárás lényegével összefüggő helyes cél, de nem más bíróság előtti eljárás tárgya, ezért ez sem lehet előzetes kérdés. Ezt a célt nem a Pp. 152.§-ának jogellenes alkalmazásával kell biztosítani, hanem a nyilvánvalóan inkorrekt és súlyosan jogellenes módon eljáró felszámoló felmentésével, vagyis a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX törvény /a továbbiakban: Cstv./ 27/A.§-a (7) bekezdésének alkalmazásával és új felszámoló egyidejű kijelölésével.

Előzetes kérdés hiányában azonban az eljárás felfüggesztésének sem a Pp. 152.§-ának (1), sem annak (2) bekezdése alapján nincs helye. Ha már a Győri Ítéltábla felfüggesztette az eljárását, akkor ezt a 152.§ (1) bekezdése második mondatának első fordulata alapján, büntető feljelentés egyidejű megtételével kellett volna tennie, arra hivatkozva, hogy a 2016. január 19.-én kelt szakértői vélemény alátámasztja azt a gyanút, hogy a felszámolási zárómérleg valótlan adatokat tartalmaz. Ennek jóváhagyás céljából történő benyújtása – nyilvánvalóan hivatalból üldözendő bűncselekmény miatt – felvetheti a felszámoló büntetőjogi felelősségét, ami a felszámolási eljárás befejezése szempontjából valóban előzetes kérdés. Ezt a problémát a Győri Ítéltábla úgy kerülte el, hogy felfüggesztő végzését a Pp. 152.§-ának (1) bekezdése helyett annak (2) bekezdésére alapította.

A Kúria az elsőfokú végzést annak „helyes indokaira utalással” hagyta helyben, ennek ellenére – a Győri Ítéltábla határozatával szemben – a felfüggesztés iránti kérelem elutasítása körében nem jelölte meg végzésének jogcíméül a Pp. 152.§-ának (2) bekezdését, mint ahogy annak (1) bekezdését sem, mindössze az Fpkf.VII.30.224/2016/3. számú végzésének 16. pontjában a felszámolási eljárás „sajátosságaiban” vélte megtalálni a felfüggesztés indokát (18. számú melléklet).

A Győri Ítéltábla és a Kúria VII. számú tanácsának végzései jogcím hiányában sértik az indokolt bírói döntéshez való jogomat és a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogomat.

b, A Fővárosi Ítéltábla előtti kártérítési perben a felszámolónak a jóhiszemű pervitel követelményének megfelelően be kellett volna jelentenie, hogy a jogállását illetően egy másik bíróság előtt polgári eljárás van folyamatban, egyúttal erre, mint előzetes kérdésre hivatkozva kezdeményeznie kellett volna kártérítési per felfüggesztését. Ezt nem tette meg, emiatt voltam kénytelen én beavatkozóként per felfüggesztése iránti kérelmet előterjeszteni, majd ezzel kapcsolatban fellebbezni is.

A beavatkozásom engedélyezése és a per felfüggesztése iránti kérelmemben – amit másolatban 19. szám alatt mellékelek – hivatkoztam arra, hogy a Pp. 50.§-a (1) bekezdése szerint az eljáró bíróság nem csak a peres fél, hanem a fél képviselőjének ezen jogállását is az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni. A Fővárosi Ítéltábla tudomására

hoztam és iratokkal igazoltam, hogy a felszámoló ezen jogállása tárgyában a Győri Ítéltábla előtt polgári eljárás van folyamatban, ami a pernek előzetes kérdése. A Fővárosi Ítéltábla azonban a pert sem kérelmemre, sem hivatalból nem függesztette fel, ahogy a fellebbezés elbírálása során a Kúria sem.

Az ítéltábla a 16.Gf.40.220/2015/10. számú végzésében, amit 20. számú mellékletként csatolok, arra hivatkozott, hogy: „A Győri Ítéltábla előtti ... felszámolási eljárás a jelen pernek nem előkérdése.” (Második oldal 4. bekezdése.) Elmulasztotta észlelni, hogy a felszámolási eljárás keretén belül több részkérdésről önálló jogorvoslattal támadható határozat hozható, vagyis a felszámolási eljárás adott esetben több eljárás halmaza és ezen belül folyhat és jelen esetben folyik is a felszámoló ezen jogállása tárgyában önálló eljárás. Ezzel került meg a törvényes képviselő ezen jogállásának hivatalból történő vizsgálatának kötelezettségét. A Fővárosi Ítéltábla sem jelölte meg a per felfüggesztése iránti kérelmet elutasító végzésének a jogcímét sem a Pp. 152.§-ának (1), sem annak (2) bekezdésében.

A Kúria a fellebbezésem elbírálva a 21. szám alatt mellékelt Gf.V.30.532/2016/2. számú végzésében a következő álláspontra helyezkedett: „Figyelemmel arra, hogy [REDACTED] beavatkozásának nincs helye, a beavatkozás iránti kérelmet benyújtó által előterjesztett további kérelem – így az eljárás felfüggesztése – tárgyában szükségtelen az érdemi állásfoglalás.” (Gf.V.30.532/2016/2. számú végzés 8. pontja). Arra a Kúria nem tért ki, hogy a kártérítési per hivatalból történő felfüggesztésének miért nincs helye, miközben a Kúria ugyanezen tanácsa 2015. január 22. napján meghozott Pfv.V.22.040/2014/2. számú végzésével az eljárás félbeszakadására hivatkozva hivatalból még hatályon kívül helyezte a Fővárosi Ítéltábla alapeljárásban hozott jogerős ítéletét (14. számú melléklet)

A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria végzései jogcím hiányában sértik az indokolt bírói döntéshez való jogomat és a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogomat.

A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria a nyilvánvaló előzetes kérdés ellenére azért nem függesztette fel legalább hivatalból a kártérítési pert, hogy – a 2016. január 19.-én kelt szakértői vélemény ismeretében – ne kelljen egyidejűleg hamis tanúzás elkövetésnek gyanúja miatt büntető feljelentést tenniük, amire a per tartama alatt a Budapesti Nyomozó Ügyészség nyomozást megszüntető Nyom. 1972/2013. számú, másolatban 22. szám alatt mellékelt határozata szerint csak a per bírósága jogosult (Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 240.§). Mindezt annak a koncepciónak a részeként, hogy ne kelljen alkalmazni a Cstv. 27/A.§-ának (7) bekezdését.

c, A Kúria Gfv.VII.30.776/2016/3. számú felülvizsgálati ítélet – amit 23. szám alatt másolatban mellékelek – 5. oldalának 29. sorszámú pontjában a Kúria három mondatot szentelt a per felfüggesztése iránti kérelemnek. Az indokolás mellőzi az „előzetes kérdés” kifejezés használatát, helyett a Pp. 152.§-ának fogalomrendszeréből hiányzó „kétség” kifejezést tartalmazza. A Kúria ezzel a megoldással került el az állásfoglalást abban a kérdésben, hogy a felszámoló felmentése iránti eljárás eredménye előzetes kérdés-e a vezetői felelősségem iránti per eldöntése szempontjából vagy nem. Az indokolás mindössze ennyit tartalmaz: „Ténykérdés és a nyilvános cégjegyzék adatai alapján az alperes által is ellenőrizhető, hogy a felperes felszámolási eljárása jogerősen még nem fejeződött be. Így a felperes törvényes képviselőjének e minőségével szemben olyan kétség nem merült fel, amely ala-

pul szolgálhatott volna az eljárás felfüggesztésére.” A Kúria ítéletének indokolása sem tartalmaz jogcímet arra vonatkozóan, hogy a per felfüggesztésének elmaradása a Pp. mely előírása értelmében volt jogszerű.

Miután a Kúria a Gf.V.30.532/2016/2. számú végzésének 8. pontjában elkerüli a per felfüggesztése kérdésében történő érdemi állásfoglalást, a Kúria érdemi álláspontja csak a felülvizsgálati ítélet 29. pontjában foglaltakból ismerhető meg, mely szerint, amíg a cégnyilvántartásban a felszámoló fel van tüntetve, addig e minőségével szemben nem merülhet fel olyan kétség, ami a per felfüggesztésének indoka lehet. Ez egyúttal az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző speciális alkotmányellenesség is.

Fellépni logikailag csak a bejegyzett felszámolóval szemben lehet, hiszen aki nincs bejegyezve, az nem felszámoló. Ha a Kúria említett okfejtése helytálló lenne, akkor a Cstv. 27/A.§ (7) bekezdése alapján egyetlen felszámoló felmentését sem lehetne kezdeményezni, pusztán azért, mert a cégnyilvántartásba be van jegyezve. Sőt, a Kúria gondolatmenetét követve először törölni kell a felszámolót a cégnyilvántartásból ahhoz, hogy a tisztsége alól a Cstv. alapján fel utóbb fel lehessen menteni. Mindez ellentétes a Cstv. 27/A.§-ának (7) bekezdésével, amely kimondja, hogy **a bíróság felmenti** a felszámolót – mégpedig nem csak erre irányuló kérelem alapján, **hanem hivatalból is** –, ha az eljárás adataiból végzéssel megállapítja, hogy súlyosan vagy ismétlődően megsérti a jogszabályokat. Ehhez nem kell sem jogerős büntető ítélet, sem a felszámolónak a cégnyilvántartásból való törlését elrendelő jogerős cégbírói végzés. A Kúria Alaptörvény 28. cikkébe ütköző alkotmányellenes mulasztásban van, amikor a Cstv. 27/A.§-ának (7) bekezdésében rögzített, a felszámoló felelősségére vonatkozó törvényi előírásokat az eljárása során nem érvényesíti, nem gyakorolja a hatáskörét.

A Fővárosi Ítéltábla előtti kártérítési pernek nyilvánvaló előzetes kérdés felmerülése ellenére történt felfüggesztés nélküli befejezése azzal a következménnyel járt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 16.Gf.40.220/2015/18. számú ítéletében nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. Ezzel megsértette a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogomat (Alaptörvény XXVIII. cikk (1.) bekezdése) és az indokolt bírói döntéshez való jogomat is (Alaptörvény XXVIII. cikk (1.) bekezdése), mert ez eredményezte azt, hogy a gyógyszerár működés-képtelenné válásáért elsősorban felelős [REDACTED]-nek nem kell az általa okozott kárért helyt állnia. Ezért a Pp. 152.§-a (1) és (2) bekezdésének előbbiek szerinti értelmezése – a Győri Ítéltáblán indult peren kívüli eljárás előzetes kérdés hiányában történt felfüggesztésére és [REDACTED] vezetői felelőssége tárgyában a Győri Ítéltáblán indult pernek előzetes kérdés ellenére felfüggesztés nélküli befejezésére is figyelemmel – a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletét érdemben befolyásoló alaptörvény ellenesség.

2. Az előbbi pontban foglaltakon túl hivatkozom az Alaptörvény 28. cikkére is. A Kúriának és a Fővárosi Ítéltáblának az a magatartása, hogy az eljárás felfüggesztése, illetve fel nem függesztése körében – a Győri Ítéltábla eljárására is tekintettel – függetlenítette magát az irányadó tényállástól, azon túl, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogomat sérti, egyúttal az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző speciális alkotmányellenesség is. A Kúria és a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 152.§-a (2) bekezdésének az előbbiek szerinti értelmezésével azon okból nem függesztette fel hivatalból a kártérítési pert, hogy ne kelljen büntetőeljárást kezdeményeznie, végső soron pedig ne kelljen alkalmazni a csődtörvénynek a felszámoló fe-

lelősségére és felmentésére vonatkozó 27/A.§-ának (7) bekezdését. Arra nincs tekintettel, hogy ezzel akadályozza – a mellékelt nyomozást megszüntető határozat tartalmából következően indokoltnak tűnő – büntetőjogi felelősségre vonást, teret engedve annak a felfogásnak, hogy a felszámolási eljárásban bármit meg lehet tenni, annak úgysem lesz semmilyen jogkövetkezménye. Ez nem felel meg sem a józan észnek, sem a közjónak és nem szolgál erkölcsös és gazdaságos célt sem. Ezekkel éppen ellentétes hatást vált ki, egyúttal akadályozza, hogy én mint hitelező hozzájussak a kellő időben bejelentett hitelezői igényemhez. Emiatt alkotmányjogi panaszomat az Alaptörvény 28. cikkére hivatkozással is fenntartom.

3. Alkotmányjogi panaszom jogcíméül a beavatkozási kérelmem elutasításával összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését is megjelölöm, mert a jogorvoslathoz fűződő jogom sérült, amikor a Fővárosi Ítéltábla a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 54.§-a (1) bekezdésére hivatkozva azzal az indokkal utasította el a beavatkozási iránti kérelmemet, hogy beavatkozásnak csak az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig van helye.

Megítélésem szerint a Pp. 54.§-a (1) bekezdése ésszerű indok nélkül szűkíti le a beavatkozás lehetőségét az elsőfokú eljárásra. Nem vitás, hogy a Pp. 239.§-a valóban úgy rendelkezik, hogy a másodfokú eljárásban a Pp. Második Részének az elsőfokú eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, márpedig a beavatkozás szabályai a Pp. Első Részében találhatók.

Azonban ugyancsak a Pp. Első Részében találhatók a perképesség szabályai is és a Pp. 50.§-ának (1) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy a peres félnek, továbbá a törvényes képviselőnek ezt a minőségét a bíróság az eljárás bármely szakaszában hivatalból vizsgálja. Vagyis a másodfokú, sőt az esetleges felülvizsgálati eljárásban is. Anélkül, hogy a Pp. 239.§-a előírná a Pp. első részében található előírások alkalmazását. Analógia jelleggel ismét hivatkozom a Kúria Pfv. V.22.040/2014/2. számú határozatára (14.számú melléklet), amellyel az V. számú tanács hivatalból és a Pp. 239.§-a szerinti felhatalmazás hiányában alkalmazta a II. rendű alperes jogalanyiségének hiányában a Pp. 50.§-ában foglaltakat, egyúttal a per félbeszakadásának a Pp. 111.§-ának, továbbá a jogutód perbe lépésének, illetve perbe vonásának a Pp. 61.§-ában rögzített és szintén a Pp. Első Részében található szabályait.

Miután a per félbeszakadásának a Pp. 111.§-ában, továbbá a jogutód perbe lépésének és perbe vonásának a Pp. 61. §-ában rögzített előírásai egyaránt a Pp. Első Részében találhatók, ugyanakkor nem tartalmazzák azt a megszorító kitételt, hogy ezek az előírások csak az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig alkalmazhatók, a Pp. 54.§-a (1) bekezdésének az a mondatrésze, hogy a beavatkozás csak „ – az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig – „, lehetséges, alkotmányellenes.

A Fővárosi Ítéltábla ugyanis a beavatkozásom elutasítása és a per hivatalból történő felfüggesztésének mellőzése miatt azért nem vehette figyelembe a szakértői véleményt, mint bizonyítékot, mert az önhibámon kívül a másodfokú eljárás időtartama alatt egy másik perben keletkezett és arra sem a felperes, sem az alperesek nem kívántak hivatkozni. Ez ugyanis a Pp. 164.§-a (2) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával nem tartozik a hivatalból történő bizonyítás körébe.

Mindezek alapján kérem annak megállapítását, hogy a Pp. 54.§-a (1) bekezdésének a beavatkozás lehetőségét az elsőfokú eljárásra szűkítő gondolatjelek közötti következő mondatrésze: „az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig” az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésébe ütközően alaptörvény ellenes, emiatt kérem annak megsemmisítését.

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.220/2015/18. számú ítélete
3. A hitelezői nyilvántartás
4. Az ügyvédi meghatalmazásomat visszavonó, 2015. július 17.-én kelt felszámoló levél
5. A Fővárosi Ítéltábla ítéletének visszaküldése a szabályszerű kézbesítés érdekében a Budapest Környéki Törvényszékre
6. A 10.000.000.-Ft-os rendelési határ megállapításáról szóló, 2009. október 27.-i levél
7. A gyógyszerár banki kifizetéseiről készült, 2010. január 1. és 2010. április 30. közötti időszakra vonatkozó főkönyvi számlakivonat
8. A Budapest Környéki Törvényszékre benyújtott, 2013. március 7.-i „Észrevételek”
9. A NAV nyomozó hatóság 2013. április 30. napján kelt átirata
10. A Budapest Környéki Törvényszék 2.G.40.496/2011/40. számú, (alapeljárásban hozott) ítélete
11. A Budapest Környéki Törvényszék (alapeljárásban hozott) ítélete elleni fellebbezés
12. Bizonyítási indítványok, a Fővárosi Ítéltáblán 2014. április 18. napján iktatott beadvány
13. A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.603/2013/8. számú, (alapeljárásban hozott) ítélete
14. A Kúria Pfv.V.22.040/2014/2. számú végzése
15. A 2016. január 19. napján kelt szakértői vélemény
16. A Győri Ítéltábla Fpkf.II.25.847/2015/3. számú végzése
17. [REDACTED] ügyvéd 2016. március 24. napján a Fővárosi Ítéltáblára benyújtott beadványa
18. A Kúria Fpkf.VII.30.224/2016/3. számú végzése
19. Beavatkozási kérelem
20. A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40220/2015/10. számú, beavatkozási kérelmet elutasító végzése
21. A Kúria beavatkozási ügyben hozott Gf.V.30.532/2016/2. számú végzése
22. A Nyom. 1972/2013. számú határozat
23. A Kúria Gfv.VII.30.776/2016/3. számú felülvizsgálati ítélete

Tata, 2017. augusztus 21.

Tisztelettel:

